390L0415

14.8.90 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 219/49

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 27 päivänä heinäkuuta 1990,

direktiivin 76/464/ETY liitteen luetteloon I sisältyvien tiettyjen vaarallisten aineiden päästöjen raja-arvoista ja laatutavoitteista annetun direktiivin 86/280/ETY liitteen II muuttamisesta

(90/415/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 130 s artiklan,

ottaa huomioon tiettyjen yhteisön vesiympäristöön päästettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamasta pilaantumisesta 4 päivänä toukokuuta 1976 annetun neuvoston direktiivin 76/464/ETY(1) ja erityisesti sen 6 ja 12 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(2),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(3),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon(4),

sekä katsoo, että

yhteisön vesiympäristön suojelemiseksi tiettyjen vaarallisien aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta otetaan direktiivin 76/464/ETY 3 artiklassa käyttöön ennakkolupajärjestelmä, jossa mainitun direktiivin liitteen luetteloon I sisältyvien aineiden päästöille vahvistetaan päästöstandardit; saman direktiivin 6 artiklassa säädetään, että tällaisille päästöstandardeille on vahvistettava raja-arvot sekä laatutavoitteet niille vesiympäristöille, joihin näiden päästöt vaikuttavat,

jäsenvaltioita vaaditaan soveltamaan raja-arvoja, paitsi niissä tapauksissa, joissa ne voivat käyttää laatutavoitteita,

direktiiviä 86/280/ETY(5), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 88/347/ETY(6), komission ehdotusten mukaisesti on mukautettava ja muutettava, jos pääasiassa tieteellisessä tietämyksessä mainittujen aineiden myrkyllisyydestä, pysyvyydestä ja niiden kertymisestä eläviin organismeihin ja sedimentteihin tapahtuu muutos, tai jos parhaat käytettävissä olevat tekniset keinot kehittyvät; tätä varten on tarpeen täydentää mainittua direktiiviä säännöksillä, jotka koskevat muita vaarallisia aineita ja muuttaa sen liitettä II,

direktiivin 86/280/ETY 5 artiklassa säädetään, että kun kyseessä ovat muut merkittävät näiden aineiden päästölähteet kuin lähteet, joihin sovelletaan yhteisön raja-arvoja tai kansallisia päästöstandardeja, olisi laadittava erityisiä ohjelmia pilaantumisen poistamiseksi,

on asianmukaista, että pienet päästöt, joihin sovelletaan direktiivin 86/280/ETY 5 artiklan säännöksiä, voidaan vapauttaa direktiivin 76/464/ETY 3 artiklan vaatimuksista, ja

direktiivissä 76/464/ETY vahvistetuin arviointiperustein 1-2-dikloorietaaniin, trikloorieteeniin, perkloorieteeniin ja triklooribentseeniin olisi sovellettava direktiivin 86/280/ETY säännöksiä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 86/280/ETY liitettä II tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

(1) EYVL N:o L 129, 18.5.1976, s. 23
(2) EYVL N:o L 235, 29.9.1988, s. 4
(3) EYVL N:o L 96, 17.4.1989, s. 188
(4) EYVL N:o L 23, 30.1.1989, s. 4
(5) EYVL N:o L 181, 4.7.1986, s. 16
(6) EYVL N:o L 158, 25.6.1988, s. 35

2 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan 18 kuukauden kuluessa sen tiedoksi antamisesta(1). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2 Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä heinäkuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. RUBBI

(1) Tämä direktiivi on annettu tiedoksi jäsenvaltioille 31 päivänä heinäkuuta 1990

LIITE

MUUTOKSET DIREKTIIVIN 86/280/ETY LIITTEESEEN II

1 Lisätään otsikon alle seuraavat:

"8 1,2-dikloroetaanista (EDC)

9 trikloroetyleenistä (TRI)

10 perkloroetyleenistä (PER)

11 triklorobentseenistä (TCB)".

2 Lisätään seuraava jakso:

"VIII. Erityismääräyksiä 1,2-dikloroetaanista (EDC) (N:o 59) (*)

CAS – N:o 107-06-2

(*) Direktiivin 86/280/ETY 5 artikla koskee erityisesti EDC:n käyttöä liuottimena tuotanto- tai käsittelypaikan ulkopuolella, jos vuotuisten päästöjen määrä on pienempi kuin 30 kg vuodessa. Tällaiset pienet päästöt voidaan vapauttaa direktiivin 76/464/ETY 3 artiklan vaatimuksista. Poiketen, mitä direktiivin 86/280/ETY 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava erityiset ohjelmansa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Jäsenvaltioiden on toimitettava ne samalla komissiolle.

A otsikko (59): Päästöstandardien raja-arvot(1)

Teollisuuslaitoslaji (2)(3)	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona (g/tonni)(4)	pitoisuutena (mg/litra)(5)	
a) 1,2-dikloroetaanin pelkkä tuotanto (ilman käsittelyä tai käyttöä samassa paikassa)	Kuukaudessa	4 2,5	2 1,25	1.1.1993 1.1.1995
	Vuorokaudessa	8 5	4 2,5	1.1.1993 1.1.1995
b) 1,2-dikloroetaanin tuotanto ja käsittely tai käyttö samassa paikassa paitsi jäljempänä e kohdassa määritettyyn tarkoitukseen(6)(7)	Kuukaudessa	12 5	6 2,5	1.1.1993 1.1.1995
	Vuorokaudessa	24 10	12 5	1.1.1993 1.1.1995
c) 1,2-dikloroetaanin käyttö muun aineen kuin vinyylikloridin valmistukseen(8)	Kuukaudessa	2,5	1	1.1.1993
	Vuorokaudessa	5	2	1.1.1993
d) EDC:n käyttö metallien rasvanpoistossa (b kohdan piiriin kuuluvien teollisuuslaitosten ulkopuolella)(9)	Kuukaudessa	—	0,1	1.1.1993
	Vuorokaudessa	—	0,2	1.1.1993
e) EDC:n käyttö ioninvaihtimien tuotannossa(10)	Kuukaudessa	—	—	—
	Vuorokaudessa	—	—	—

(1) EDC:n haihtuvuuden takia ja direktiivin 86/280/ETY 3 artiklan 6 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että raja-arvot täytetään kyseisen laitoksen ylävirralla, jos menettelyyn kuuluu EDC:tä sisältävän jäteveden sekoittamista ulkoilmassa. Niiden on varmistettava, että kaikki mahdollisesti pilaantuva vesi otetaan täysin huomioon

(2) Puhdistetun EDC:n tuotantokapasiteetti sisältää sen osan EDC:tä, jota ei krakata EDC:n tuotantoyksikköön liittyvässä vinyylikloridin (VC) tuotantoyksikössä, ja joka kierrätetään laitoksen EDC:n puhdistusosastoon

Tuotanto- tai käsittelykapasiteetti on viranomaisten hyväksymä kapasiteetti tai, jos sellaista ei ole, tällaisen luvan myöntämistä tai tarkistamista edeltävien neljän vuoden ajalta korkein vuosittainen tuotanto- tai käsittelymäärä. Viranomaisten hyväksymän kapasiteetin ei tulisi poiketa merkittävästi todellisesta tuotannosta

(3) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuotuiset päästöt eivät ylitä 30 kg vuodessa

(4) Nämä raja-arvot liittyvät:

— a ja b kohdan alojen osalta tonneina ilmoitettuun puhdistetun EDC:n tuotantokapasiteettiin,

— c kohdan alan osalta tonneina ilmoitettuun EDC:n käsittelykapasiteettiin

Jos b kohdan alan osalta käsittely- ja käyttökapasiteetti on suurempi kuin tuotantokapasiteetti, raja-arvoja kuitenkin sovelletaan suhteessa käsittelyyn ja käytön kokonaiskapasiteettiin. Jos samassa paikassa on useampia laitoksia, raja-arvoja sovelletaan kaikkiin laitoksiin yhdessä

(5) Noudattaen mitä liitteessä I olevassa A otsikon 4 kohdassa määrätään, nämä pitoisuusrajat liittyvät seuraaviin vertailutilavuuksiin:

a) 2 m^3/tonni puhdistetun EDC:n tuotantokapasiteetista,

b) 2,5 m^3/tonni puhdistetun EDC:n tuotantokapasiteetista,

c) 2,5 m^3/tonni EDC:n käsittelykapasiteetista

(6) Näissä raja-arvoissa on otettu huomioon kaikki sisäiset hajalähteet ja/tai teollisessa tuotantolaitoksessa liuottimena käytetty EDC. Täten varmistetaan EDC-päästöjen pieneneminen yli 99 %

Yhdistämällä paras käytettävissä oleva tekniikka ja se, ettei sisäisiä hajalähteitä ole, päästään kuitenkin yli 99,9 %:n vähennykseen

Komissio esittää nykyisten toimenpiteiden soveltamisesta saatujen kokemusten perusteella neuvostolle hyvissä ajoin ehdotuksia tiukempien raja-arvojen soveltamiseksi vuodesta 1998 alkaen

(7) Jos jäsenvaltion mielestä EDC:n tuotannon yhdistämisestä muiden klorattujen hiilivetyjen valmistukseen, on epätodennäköistä, että EDC;n tuotantoprosessi noudattaisi näitä raja-arvoja 1 päivän tammikuuta 1993 takarajaan mennessä, sen tulee ilmoittaa tästä komissiolle ennen 1 päivää tammikuuta 1991. Komissiolle jätetään viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1993 EDC-päästöjen vähentämistä koskeva ohjelma, joka mahdollistaa sen, että näitä raja-arvoja noudatetaan 1 päivään tammikuuta 1997 mennessä. Sitä ennen on 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen noudatettava seuraavia raja-arvoja:

— 40 g EDC/tonni puhdistetun EDC:n tuotantokapasiteetista (kuukauden ja vuorokauden keskiarvot)

Pitoisuutena ilmoitettava raja-arvo johdetaan kyseisen laitoksen (kyseisten laitosten) laskeman veden tilavuuden perusteella

(8) Tässä tarkoitetaan erityisesti seuraavien aineiden tuotantoa: etyleenidiamiini, etyleenipolyamiini, 1,1,1-trikloroetaani, trikloroetyleeni ja perkloroetyleeni

(9) Näitä raja-arvoja sovelletaan vain laikoksiin, joiden vuotuiset päästöt ylittävät 30 kg vuodessa

(10) Tällä hetkellä ei ole mahdollista antaa raja-arvoja tälle alueelle. Neuvosto antaa tällaiset raja-arvot myöhemmin komission ehdotuksen perusteella. Tällä välin jäsenvaltioiden tulle soveltaa kansallisia päästöstandardeja liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan mukaisesti

B otsikko (59): Laatutavoitteet

Ympäristö	Laatutavoite (µg/litra)	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	10	1.1.1993

Komissio vertailee direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti suoritetun tarkkailun tuloksia indikoituun pitoisuuteen 2,5 µg/litra.

Vuoteen 1998 mennessä komissio tarkastelee uudelleen laatutavoitteita nykyisten toimenpiteiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

C otsikko (59): Vertailumittausmenetelmä

1 Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä, onko jätevesissä ja vesiympäristössä 1,2-dikloroetaania, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuneen uuttamisen jälkeen tai kaasukromatografia käyttäen erotusmenettelynä "purge and trap" -menettelyä, jossa aineet pidättyvät kryogeenisesti jäähdytettyyn kapillaarikylmäloukkuun. Jätevesien määritysraja on 10 µg/litra ja vesiympäristön 1 µg/litra.

2 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudesta, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan arvoa.

3 Jäsenvaltiot voivat määrittää EDC-pitoisuudet vertailemalla niitä AOX:n, EOX:n tai VOX:n määrään edellyttäen, että komissio on ensin saatu vakuuttuneeksi siitä, että näillä menetelmillä saadaan vastaavia tuloksia, siihen saakka kunnes annetaan yleinen liuotindirektiivi.

Asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat säännöllisesti EDC:n ja käytetyn parametrin välisen suhteen pitoisuutena.

IX. Erityismääräyksiä trikloroetyleenista (TRI) (N:o 121)(*)

CAS – N:o 79.01.6

(*) Direktiivin 86/280/ETY 5 artikla koskee erityisesti TRI:tä, jota käytetään liuottimena kemiallisessa pesussa, rasvan tai hajujen poistamisessa ja metallien rasvanpoistossa vuotuisten päästöjen ollessa alle 30 kg/vuodessa. Tällaiset pienet päästöt voidaan vapauttaa direktiivin 76/464/ETY 3 artiklan vaatimuksista. Poiketen, mitä direktiivin 86/280/ETY 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava erityiset ohjelmansa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Jäsenvaltioiden on toimitettava ne samalla komissiolle.

A otsikko (121): Päästöstandardien raja-arvot(1)

Teollisuuslaitoslaji (2)	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona (g/tonni)(3)	pitoisuutena (mg/litra)(4)	
a) Trikloroetyleenin (TRI) ja perkloroetyleenin (PER) tuotanto	Kuukaudessa	10 2,5	2 0,5	1.1.1993 1.1.1995
	Vuorokaudessa	20 5	4 1	1.1.1993 1.1.1995
b) TRI:n käyttö metallien rasvanpoistossa(5)	Kuukaudessa		0,1	1.1.1993
	Vuorokaudessa		0,2	1.1.1993

(1) Trikloroetyleenin haihtuvuuden takia ja direktiivin 86/280/ETY 3 artiklan 6 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että raja-arvot täytetään kyseisten laitosten ylävirran suunnalla, jos menettelyyn kuuluu trikloroetyleeniä sisältävän jäteveden sekoittamista ulkoilmassa. Niiden on varmistettava, että kaikki mahdollisesti pilaantuva vesi otetaan täysin huomioon

(2) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuotuiset päästöt eivät ylitä 30 kg vuodessa

(3) Kohdan a alan osalta TRI-päästöjen raja-arvot liittyvät TRI + PER-kokonaistuotantokapasiteettiin

Tetrakloroetaanin dehydrokloorausta käyttävän nykyisen laitoksen tuotantokapasiteetti vastaa TRI-PER -tuotannon kapasiteettia, kun oletetaan, että TRI:n osuus TRI-PER-tuotannosta on yksi kolmasosa

Tuotanto- tai valmistuskapasiteetti on viranomaisten hyväksymä kapasiteetti tai, jos sellaista ei ole, tällaisen luvan myöntämistä tai tarkistamista edeltävien neljän vuoden ajalta korkein vuosittainen tuotanto- tai käsittelymäärä. Viranomaisten hyväksymän kapasiteetin ei tulisi poiketa merkittävästi todellisesta tuotannosta

(4) Liitteessä I olevan A otsikon 4 kohdan määräysten rajoittamatta TRI:n rajapitoisuudet liittyvät seuraaviin vertailuarvoihin:

— a kohdan ala, 5 m^3/tonni TRI + PER -tuotannosta

(5) Nämä raja-arvot koskevat vain teollisuuslaitoksia, joiden vuotuiset päästöt ylittävät 30 kg vuodessa

B otsikko (121): Laatutavoitteet

Ympäristö	Laatutavoite (µg/litra)	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	10	1.1.1993

Komissio vertailee direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti suoritetun tarkkailun tuloksia indikoituun pitoisuuteen 2,5 µg/litra.

Vuoteen 1998 mennessä komissio tarkastelee uudelleen laatutavoitteita nykyisten toimenpiteiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

C otsikko (121): Vertailumittausmenetelmä

1 Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään trikloroetyleenin (TRI) määrittämiseen jätevesissä ja vesiympäristössä, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen.

TRI:n osalta jätevesien määritysraja on 10 µg/litra ja vesiympäristön 0,1 µg/litra.

2 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudesta, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan arvoa.

3 Jäsenvaltiot voivat määrittää TRI-pitoisuudet vertailemalla niitä AOX:n, EOX:n tai VOX:n määrään edellyttäen, että komissio on ensin saatu vakuuttuneeksi siitä, että näillä menetelmillä saadaan vastaavia tuloksia, ja kunnes annetaan yleinen liuotindirektiivi.

Asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat säännöllisesti TRI:n ja käytetyn parametrin välisen suhteen pitoisuutena.

X. Erityismääräyksiä perkloroetyleenista (PER) (N:o 111)(*)

CAS – N:o 127-18-4

(*) Direktiivin 86/280/ETY 5 artikla koskee erityisesti PER:iä käytettynä liuottimena kemiallisessa pesussa, rasvan ja hajujen poistamisessa ja metallien rasvanpoistossa silloin, kun vuosipäästöt ovat alle 30 kg vuodessa. Tällaiset

pienet päästöt voidaan vapauttaa direktiivin 76/464/ETY 3 artiklan vaatimuksista. Poiketen, mitä direktiivin 86/280/ETY 5 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltioiden on toteutettava erityiset ohjelmansa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993. Niiden on toimitettava ne samalla komissiolle.

A otsikko (111): Päästöstandardien raja-arvot(1)

Teollisuuslaitoslaji (2)	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona (g/tonni)(3)	pitoisuutena (mg/litra)(4)	
a) Trikloroetyleenin (TRI) ja perkloroetyleenin (PER) tuotanto (TRI-PER-prosessit)	Kuukaudessa	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Vuorokaudessa	20	4	1.1.1993
		5	2	1.1.1995
b) Hiilitetrakloridin ja perkloroetyleenin tuotanto (TETRA-PER-prosessit)	Kuukaudessa	10	5	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Vuorokaudessa	20	10	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
c) PER:in käyttö metallien rasvanpoistossa(5)	Kuukaudessa	—	0,1	1.1.1993
	Vuorokaudessa	—	0,2	1.1.1993
d) Kloorifluorihiilen tuotanto(6)	Kuukaudessa	—	—	—
	Vuorokaudessa	—	—	—

(1) Perkloroetyleenin haihtuvuuden takia ja direktiivin 86/280/ETY 3 artiklan 6 kohdan noudattamiseksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että raja-arvot täytetään kyseisen laitoksen ylävirran suunnalla, jos prosessiin kuuluu perkloroetyleeniä sisältävän jäteveden sekoittamista ulkoilmassa. Niiden on varmistettava, että kaikki mahdollisesti pilaantuva vesi otetaan täysin huomioon

(2) Yksinkertaistettu valvontamenettely voidaan ottaa käyttöön, jos vuotuiset päästöt eivät ylitä 30 kg vuodessa

(3) Kohtien a ja b alojen osalta PER-päästöjen raja-arvot liittyvät joko TRI + PER -kokonaistuotantokapasiteettiin tai TETRA + PER -kokonaistuotantokapasiteettiin

Tuotanto- tai käsittelykapasiteetti on viranomaisten hyväksymä kapasiteetti tai, jos sellaista ei ole, tällaisen luvan myöntämistä tai tarkistamista edeltävien neljän vuoden ajalta korkein vuosittainen tuotanto- tai käsittelymäärä. Viranomaisten hyväksymän kapasiteetin ei tulisi poiketa merkittävästi todellisesta tuotannosta

(4) Ottaen huomioon liitteessä I olevan A otsikon 4 kohdan määräykset PER:in rajapitoisuudet liittyvät seuraaviin vertailutilavuuksiin:

— a), 5 m^3/tonni TRI + PER -tuotannosta,

— b), 2 m^3/tonni TETRA + PER -tuotannosta

(5) Nämä raja-arvot koskevat vain teollisuuslaitoksia, joiden vuotuiset päästöt ylittävät 30 kg vuodessa

(6) Tällä hetkellä ei ole mahdollista antaa raja-arvoja tämän kohdan alalle. Neuvosto antaa nämä raja-arvot myöhemmässä vaiheessa komission ehdotusten perusteella. Tällä välin jäsenvaltioiden tulee soveltaa kansallisia päästöstandardeja liitteessä I olevan A otsikon 3 kohdan mukaisesti

B otsikko (111): Laatutavoitteet

Ympäristö	Laatutavoite (µg/litra)	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	10	1.1.1993

Komissio vertailee direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti suoritetun tarkkailun tuloksia indikoituun pitoisuuteen 2,5 µg/litra.

Vuoteen 1998 mennessä komissio tarkastelee uudelleen laatutavoitteita nykyisten toimenpiteiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

C otsikko (111): Vertailumittausmenetelmä

1 Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä, onko jätevesissä ja vesiympäristössä perkloroetyleeniä (PER), on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen.

PER:in osalta jätevesien määritysraja on 10 µg/litra ja vesiympäristön 0,1 µg/litra.

2 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudesta, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan arvoa.

3 Jäsenvaltiot voivat määrittää PER-pitoisuudet vertailemalla niitä AOX:n, EOX:n tai VOX:n määrään edellyttäen, että komissio on ensin saatu vakuuttuneeksi siitä, että näillä menetelmillä saadaan vastaavia tuloksia, ja kunnes annetaan yleinen liuotindirektiivi.

Asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat säännöllisesti PER:in ja käytetyn parametrin välisen parametrin pitoisuutena.

XI. Erityismääräyksiä triklorobentseenista(*) (TCB) (117, 118)(**)

(*) Direktiivin 86/280/ETY 5 artikla koskee erityisesti TCB:n käyttöä liuottimena tai väripohjana tekstiiliteollisuudessa tai muuntajissa käytettyjen öljyjen ainesosana siihen saakka, kunnes yhteisön säännöksiä on annettu tästä aiheesta. Jäsenvaltioiden on 5 artiklan 3 kohdasta huolimatta toteutettava erikoisohjelmansa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993 ja toimitettava ne samalla komissiolle.

(**) TCB voi esiintyä yhtenä seuraavista kolmesta isomeeristä:
— 1,2,3-TCB - CAS – N:o 87/61-6,
— 1,2,4-TCB - CAS – N:o 120-82-1 (ETY:n luettelossa n:o 118),
— 1,3,5-TCB - CAS – N:o 180-70-3.
Tekninen TCB (ETY:n luettelossa n:o 117) on näiden kolmen isomeerin seos, jossa on eniten 1,2,4-TCB:tä ja jossa voi myös olla pieniä määriä di- ja tetraklorobentseeniä.
Nämä määräykset koskevat joka tapauksessa kokonais-TCB:tä (kaikkia kolmea isomeeriä yhteensä).

A otsikko (117, 118): Päästöstandardien raja-arvot

Seisauttaminen: TCB-päästöistä johtuvassa ja sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa oleviin pitoisuuksiin vaikuttavassa pilaantumisessa ei saa esiintyä merkittävää suoraa tai epäsuoraa lisääntymistä ajan kuluessa.

Teollisuuslaitoslaji	Keskiarvo	Raja-arvo ilmaistu		Noudatettava alkaen
		painona (g/tonni)(1)	pitoisuutena (mg/litra)(2)	
a) TCB:n tuotanto HCH:n dehydrokloorauksella ja/tai TCB:n käsittely	Kuukaudessa	25	2,5	1.1.1993
		10	1	1.1.1995
	Vuorokaudessa	50	5	1.1.1993
		20	2	1.1.1995
b) Klorobentseenien tuotanto ja/tai käsittely bentseenin kloorauksella(3)	Kuukaudessa	5	0,5	1.1.1993
		0,5	0,05	1.1.1995
	Vuorokaudessa	10	1	1.1.1993
		1	0,1	1.1.1995

(1) TCB-päästöjen raja-arvot (kolmea isomeeriä yhteensä) annetaan:

— kohdan a alalle: suhteessa TCB:n kokonaistuotantokapasiteettiin,

— kohdan b alalle: suhteessa mono- ja diklorobentseenien kokonaistuotanto- tai käsittelykapasiteettiin.

Tuotanto- tai käsittelykapasiteetti on viranomaisten hyväksymä kapasiteetti tai, jos sellaista ei ole, tällaisen luvan myöntämistä tai tarkistamista edeltävien neljän vuoden ajalta korkein vuosittainen tuotanto- tai käsittelymäärä. Viranomaisten hyväksymän kapasiteetin ei tulisi poiketa merkittävästi todellisesta tuotannosta.

(2) Ottaen huomioon liitteessä I olevan A otsikon 4 kohdan määräykset PER:in rajapitoisuudet liittyvät seuraaviin vertailutilavuuksiin:

— kohdan a alalla: 10 m³/tonni tuotetusta tai käsitellystä TCB:stä,

— kohdan b alalla: 10 m³/tonni tuotetusta tai käsitellystä mono- tai diklorobentseenistä.

(3) Nykyisten laitosten osalta, joiden päästöt ovat alle 50 kg vuodessa 1 päivään tammikuuta 1995 mennessä, tuona päivänä noudatettavat raja-arvot ovat yhtä kuin puolet niistä raja-arvoista, joita on noudatettava 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen.

B otsikko (117, 118): Laatutavoitteet

Seisauttaminen: TVB-pitoisuus sedimenteissä ja/tai nilviäisissä ja/tai äyriäisissä ja/tai kaloissa ei saa nousta ajan kuluessa merkittävästi.

Ympäristö	Laatutavoite (µg/litra)	Noudatettava alkaen
Sisämaan pintavedet Suistovedet Muut sisärannikkovedet kuin suistovedet Aluevedet	0,4	1.1.1993

Komissio vertailee direktiivin 76/464/ETY 13 artiklan 1 kohdan kolmannen luetelmakohdan mukaisesti suoritetun tarkkailun tuloksia indikoituun pitoisuuteen 0,1 µg/litra.

Vuoteen 1998 mennessä komissio tarkastelee uudelleen laatutavoitteita nykyisten toimenpiteiden soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella.

C otsikko (117,118): Vertailumittausmenetelmä

1 Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä, onko jätevesissä ja vesiympäristössä triklorobentseeniä (TCB), on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella soveliaan liuottimen avulla tapahtuvan uuttamisen jälkeen. Jokaisen isomeerin osalta erikseen jätevesien määritysraja on 1 µg/litra ja vesiympäristön 10 µg/litra.

2 Vertailumittausmenetelmä, jota käytetään määritettäessä, onko sedimenteissä ja organismeissa TCB:tä, on kaasukromatografia varustettuna elektroninsieppausilmaisimella näytteen asianmukaisen valmistelun jälkeen. Jokaisen isomeerin osalta erikseen jätevesien määritysraja on 1 µg/kg kuiva-ainetta.

3 Jäsenvaltiot voivat määrittää TCB-pitoisuudet vertailemalla niitä AOX:n tai EOX:n määrään edellyttäen, että komissio on ensin saatu vakuuttuneeksi siitä, että näillä menetelmillä saadaan vastaavia tuloksia, ja siihen saakka kunnes annetaan yleinen liuotindirektiivi.

Asianomaiset jäsenvaltiot vahvistavat säännöllisesti TCB:n ja käytetyn parametrin välisen suhteen pitoisuutena.

4 Menetelmän tarkkuuden ja toistettavuuden on oltava ± 50 % pitoisuudesta, joka edustaa kaksinkertaista määritysrajan arvoa.